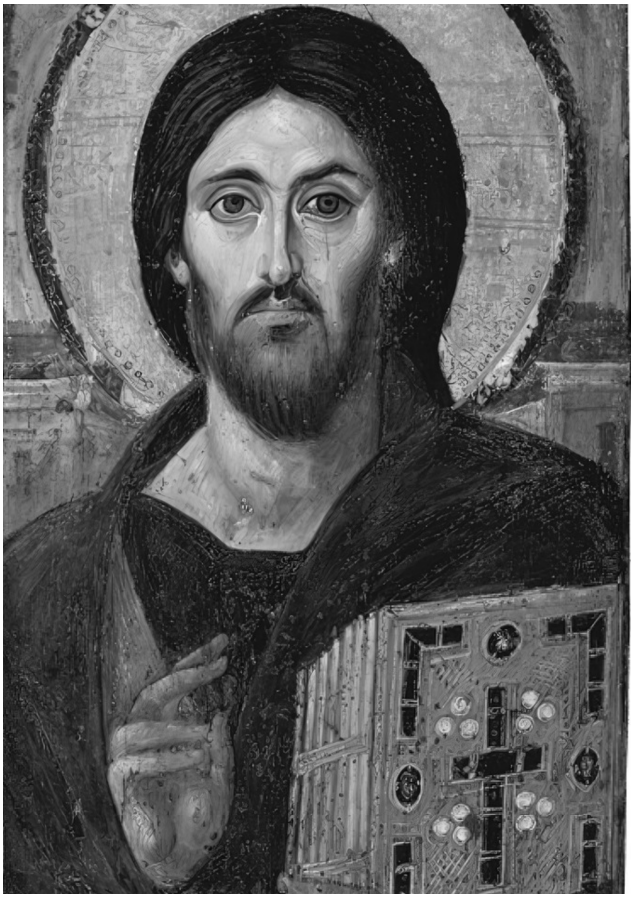

Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia

Is 1,17

Els textos per a la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians per al 2023 han estat preparats per les comunitats cristianes de Minnesota (EUA), commogudes pel cas de la mort de George Floyd, tot reconeixent la pròpia complicitat en la perpetuació de les divisions que han contribuït a la injustícia racial.

La traducció al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.
La part per a les Celebracions Eucarístiques ha estat preparada per la Diòcesi de Terrassa.
Imatge portada: Pantocrator del Sinaí, s. VI. (Monestir de Santa Catalina del Sinaí).

Dipòsit Legal: B 23518-2022

Contingut

5 **Preàmbul**

7 **Introducció:** *Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia* (Is 1,17)

7 1. Introducció al lema de l'any 2023

14 2. Les eines que aquí us oferim

14 2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

15 2.2. Per a les Celebracions de la Paraula

16 3. Suggeriments

18 **Text Bíblic per a l'any 2023**

19 I. **Celebració Eucarística**

20 Dia 18 de gener de 2023

21 Dia 19 de gener de 2023

23 Dia 20 de gener de 2023

24 Dia 21 de gener de 2023

26 Dia 22 de gener de 2023

28 Dia 23 de gener de 2023

29 Dia 24 de gener de 2023

31 Dia 25 de gener de 2023

33 II. **Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu**

33 Esquema de la celebració

36 Dia 18 de gener de 2023

37 Dia 19 de gener de 2023

39 Dia 20 de gener de 2023

40 Dia 21 de gener de 2023

43 Dia 22 de gener de 2023

45 Dia 23 de gener de 2023

47 Dia 24 de gener de 2023

49 Dia 25 de gener de 2023

51 **Algunes fites rellevants de la història de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians**

Preàmbul

La vida és un do de Déu i se'ns dona la gran oportunitat de créixer en l'amor cada dia, cada vegada més. L'amor de Déu ens apropa a nosaltres mateixos on podem descobrir-nos com a fills seus i veure a l'altre, veritablement com a germà. No ens cal res més que estimar i viure estimant. El nostre gran enemic, però, és la divisió, que amenaça en tots els nostres àmbits, per tots costats. Amb tot, Jesús, ens convida sempre a anar endavant, a no fugir, a tornar a aixecar-nos i seguir, amb l'ajuda del seu Esperit, en aquesta configuració amb el seu rostre misericordiós: ***"Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi."*** (Gal 2, 20a)

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, és un exemple viu, d'aquest anar cap endavant, de tirar llac endins, on el Senyor ens convida sempre. Cal veure aquesta setmana, doncs, com un moment privilegiat de pregària, de trobada fraterna, de bona disposició, perquè l'Esperit Sant ens purifiqui dels nostres pecats i ens ajudi a veure quins són els camins més adients per on hem de travessar perquè aquest desig de comunió, sigui algun dia realitat. Fent camí junts, deixar-nos mirar, com també mirar-nos en el Senyor.

El grup de treball designat pel Consell de les Esglésies de Minessota, ha escollit per aquest any un verset del llibre del profeta Isaïes: **"Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia, detureu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la viuda."** (Is 1, 17). Aquest verset ens compromet com a cristians en la diversitat de confessions, a treballar conjuntament per defensar els oprimits d'avui, de la nostra realitat social, que continua en una estructura d'injustícia i de corrupció. En el

context del profeta Isaïes, la relació que hi havia entre el temple i el palau reial era escandalós, motivat per la dominació de les capes més influents com eren els sacerdots i els més adinerats sobre els desfavorits i indigents. Déu crida, a través del seu profeta, a frenar aquest daltabaix i es posa del costat dels més febles. Se'ns diu en les paraules d'aquest grup de treball d'aquest any, en la conclusió d'aquesta reflexió: *"Isaïes exhorta el poble de Déu del seu temps a aprendre a fer tots junts el bé, a buscar tots junts la justícia, a socórrer tots junts els oprimits, a fer el bé a l'orfe i a prendre la defensa de les viudes tots junts. El desafiament que llança el profeta ens concerneix igualment avui."*

El repte és prou clar, solidaritzar-nos, tots plegats, en la practica del bé, entre nosaltres i als més desvalguts, en un espai comú, on tots els cristians, de les diferents denominacions, visquem la llibertat de la justícia i de l'amor del Crist ressuscitat, que ens motiva contínuament als cims més alts de testimoniatge de fraternitat.

Gavà a 19 de novembre de 2022

«Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia»[1]

Is 1,17

Introducció

1. Introducció al tema de l'any 2023:

Isaïes visqué i profetitzà a Judà durant el segle VIII aC i fou contemporani d'Amós, de Miquees i d'Osees. Aquest període, de gran expansió econòmica i d'estabilitat política per a Israel i la tribu de Judà a causa de la feblesa de les *superpotències* de l'època, Egipte i Assíria, arribava a la seva fi. Tanmateix, era també una època en què la injustícia, la iniquitat i les desigualtats estaven molt esteses en els dos reialmes.

En aquell temps també la religió prosperava en tant que expressió ritual i formal de la creença en Déu, concentrada en les ofrenes i els sacrificis al Temple. Era presidida pels sacerdots, que també es beneficiaven de la generositat dels rics i dels poderosos. A conseqüència de la proximitat física i de les relacions que existien entre el palau reial i el Temple, el poder i la influència estaven gairebé del tot en mans del rei i dels sacerdots, cap dels quals, durant una gran part d'aquest període històric, no prenia la defensa de les víctimes de l'opressió i la injustícia. En aquesta època, de la mateixa manera que això va ser freqüent al llarg dels segles, els rics i aquells que feien nombroses ofrenes eren considerats com a bons i beneïts de Déu, mentre que els pobres que no podien oferir sacrificis eren tinguts per dolents i maleïts de Déu. Sovint els indigents eren denigrats

[1] *Les citacions bíbliques en versió catalana reproduïdes en aquestes pàgines, han estat extretes de la Bíblia catalana, traducció interconfessional (BCI).*

per la seva incapacitat material de participar plenament en el culte del Temple.

És en aquest context que s'expressa Isaïes, provant de desvetllar la consciència del poble de Judà davant la realitat de la seva situació. En lloc d'honorar la religiositat de l'època com una benedicció, Isaïes la veu com una úlcera que supura i com un sacrilegi davant del Totpoderós. La injustícia i la desigualtat han conduït a la fragmentació i a la desunió. Les seves profecies denuncien les estructures polítiques, socials i religioses i la hipocresia que consisteix a oferir sacrificis tot oprimint els pobres. Ell s'alça vigorosament contra els dirigents corromputs i pren posició al costat dels desfavorits, tenint Déu com a única font de la rectitud i de la justícia.

El grup de treball designat pel Consell de les Esglésies de Minnesota ha triat aquest verset del primer capítol del profeta Isaïes com a text central de la Setmana de pregària: *Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia, detureu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la viuda* (1, 17).

Isaïes ensenya que Déu exigeix de tots nosaltres dret i justícia en tot moment i en tots els aspectes de la vida. El nostre món actual reflecteix en molts aspectes els reptes de la divisió que Isaïes ha afrontat en el curs de la seva predicació. La justícia, la rectitud i la unitat provenen de l'amor profund de Déu per cadascun de nosaltres i són al cor mateix de l'essència divina i de la manera amb la qual el Senyor espera que ens comportem els uns vers els altres. La seva voluntat de crear una humanitat nova *de totes les nacions, tribus, pobles i llengües* (Ap 7, 9) ens crida a la pau i a la unitat que ell sempre ha volgut per a la creació.

El llenguatge del profeta pel que fa a la religiositat de l'època és ferotge: *No porteu més ofrenes inútils: el fum dels sacrificis, el detesto... Quan alceu les mans per pregar em tapo els ulls per no veure-us.* (1, 13,15). Després d'haver pronunciat aquestes condemnes virulentes per posar en evidència allò que no

funciona, Isaïes presenta el remei a aquestes iniquitats. Mana al poble de Déu de rentar-se, de purificar-se, d'eliminar de la seva presència les seves males accions, de deixar de fer el mal (cf. 1, 16).

Avui la separació i l'opressió continuen essent evidents quan un sol grup o una sola classe social es vol atribuir privilegis enfront dels altres. Totes les creences tenen pràctiques que distingeixen o situen una *raça*[2] per sobre d'una altra, cometent clarament el pecat del racisme. Quan són secundats o reforçats per un poder no equilibrat els prejudicis racials no es limiten a les relacions individuals, sinó que atenyen les estructures mateixes de la societat, la qual cosa condueix a una perpetuació sistèmica del racisme. Això ha estat injustament aprofitat per alguns, incloses les Esglésies, i n'ha afeixugat i exclòs uns altres, simplement pel color de la pell i d'allò que, en el pla cultural, està lligat a la percepció de la *raça*.

Tal com alguns religiosos foren tan ferotgement denunciats pels profetes de la Bíblia, alguns cristians han estat o continuen essent còmplices, sostenint o perpetuant els prejudicis i l'opressió i fomentant la divisió. La història ensenya que, en lloc de reconèixer la dignitat de tot ésser humà creat a imatge i semblança de Déu, els cristians massa sovint s'han trobat implicats en sistemes que reposaven sobre el pecat, tals com l'esclavatge, la colonització, la segregació i l'apartheid, que han privat d'altres persones de la seva dignitat per falsos motius de raça. Fins i tot al si de les Esglésies els cristians no han pas reconegut la dignitat de tots els batejats i han menyspreat la dignitat dels seus germans i germanes en Crist sobre la base d'una pretesa diferència racial.

---

[2] Hi ha una sola raça, la raça humana. Tanmateix, ens cal reconèixer que el mite de la raça és a l'origen del racisme. La raça no té res de biològic. És una elaboració social que divideix la humanitat sobre la base de trets físics. Encara que aquest terme no es fa servir en moltes parts del món és important de reconèixer que ha estat utilitzat com a instrument de divisió i d'opressió de grups humans.

Recordem les memorables paraules del Rev. Dr. Martin Luther King Jr.: «És una de les tragèdies de la nostra nació, una de les tragèdies vergonyoses, que el diumenge a les onze toqui una de les hores en què la segregació és més forta, una hora que és sens dubte aquella de la més forta segregació per a l'Amèrica cristiana». Aquesta declaració posa en evidència les interseccions entre la desunió dels cristians i la desunió de la humanitat. Tota divisió s'arrela en el pecat, és a dir, en actituds i accions que s'enfronten amb la unitat que Déu desitja per al conjunt de la seva creació. El racisme forma part tràgicament del pecat que ha separat els cristians els uns dels altres, obligant-los a celebrar el seu culte en hores diferents i en edificis distints i, en alguns casos, ha conduït les comunitats cristianes a dividir-se.

Malauradament, poques coses han canviat des de l'època de la declaració de Martin Luther King. El culte de les onze –quan el diumenge es troben el nombre més gran de fidels- sovint no manifesta la unitat cristiana ans al contrari, la divisió que segueix criteris de raça, d'estatus socials, així com de pertinença a una confessió. Com ho proclama Isaïes, aquesta hipocresia entre els creients és una ofensa a Déu: *Ni que allarguéssiu les oracions, jo no us escoltaria, perquè teniu les mans plenes de sang* (1, 15).

Aprendre a fer el bé

En el passatge de l'Escriptura triat per a la Setmana de pregària per la unitat dels cristians 2023 el profeta Isaïes ens mostra com guarir aquests mals.

Aprendre a fer el bé exigeix decidir de comprometre's en una reflexió sobre si mateix. La setmana de pregària és el moment ideal perquè els cristians reconeguin que les divisions entre les nostres Esglésies i les nostres confessions no poden ser separades de les divisions al si de la família humana sencera. Pregar junts per la unitat dels cristians ens permet de reflexionar

sobre el que ens uneix i de comprometre'ns a lluitar contra l'opressió i la divisió al si de la humanitat.

El profeta Miquees recorda que Déu ens ha dit què és bo i què exigeix de nosaltres: practicar la justícia, estimar la bondat, comportar-se humilment amb Déu (Cf. Mi 6, 8). Practicar la justícia vol dir que respectem totes les persones. La justícia exigeix d'actuar de manera veritablement equitativa per tal de posar remei als prejudicis del passat fonamentats sobre la *raça*, el gènere, la religió i l'estatus socioeconòmic. Comportar-se humilment amb Déu implica penediment, reparació i, finalment, reconciliació. Déu espera de nosaltres que assumim plegats la responsabilitat d'actuar en favor d'un món equitatiu per a tots els fills de Déu. La unitat dels cristians hauria de ser un signe i un tast de la unitat reconciliada de la creació sencera. Tanmateix, la divisió dels cristians afebleix la força d'aquest signe i contribueix a reforçar la divisió en lloc d'aportar la curació a les llàgrimes del món, com és la missió de l'Església.

Buscar la justícia

Isaïes aconsella als habitants de Judà de buscar la justícia (1, 17), la qual cosa equival a reconèixer l'existència de la injustícia i de l'opressió dins la seva societat. Implora al poble de Judà de capgirar aquest *status quo*. Buscar la justícia ens obliga a encarar-nos als que fan mal als altres. Això no és pas una tasca fàcil i a vegades pot portar a conflictes, però Jesús ens assegura que defensar la justícia enfront de l'opressió condueix al Regne dels cels. *Feliços els perseguits pel fet de ser justos, perquè d'ells és el Regne del cel* (Mt 5, 10). En nombroses regions del món les Esglésies han de reconèixer que s'han conformat a les normes socials i han guardat silenci o han estat còmplices activament de la injustícia racial. Els prejudicis racials han estat una de les causes de la divisió dels cristians que ha esquinçat el Cos de Crist. Ideologies tòxiques com la de la supremacia blanca

i la doctrina del descobriment[3] han causat molt de mal, en particular a l'Amèrica del Nord i en els països de tot el món colonitzats al llarg dels segles per les potències europees blanques. En tant que cristians hem d'estar disposats a capgirar les estructures que són font d'opressió i a lluitar per la justícia.

L'any durant el qual el grup de redacció de Minnesota ha preparat els textos per la setmana de pregària per la unitat dels cristians ha estat marcat pel mal i la devastació de l'opressió sota les formes més diverses en el món sencer. Aquest sofriment ha estat considerablement amplificat en nombroses regions, especialment al Sud del món, per la pandèmia de COVID-19, on la simple subsistència era gairebé impossible per a molts i on era gairebé absent del tot cap ajuda concreta. L'autor de l'Eclesiastès semblava que parlés de la situació actual*: M'he adonat, a més, de l'opressió que es comet en aquest món. Els oprimits ploren i no hi ha qui els consoli; i ningú no els pot consolar, perquè la força és dels opressors.* (Coh 4, 1).

L'opressió perjudica el conjunt de la raça humana. No hi pot haver unitat sense justícia. Quan preguem per la unitat dels cristians hem de reconèixer l'opressió actual i generacional i estar disposats a penedir-nos d'aquests pecats. Podem fer nostre el manament d'Isaïes de rentar-nos, de purificar-nos, perquè les nostres mans són plenes de sang (cf. v. 15, 16).

Socórrer els oprimits

La Bíblia ens ensenya que no podem separar la nostra relació amb Crist de la nostra actitud envers el conjunt del poble de Déu, especialment envers els qui són considerats com «els més petits» (Mt 25,40). El nostre compromís dels uns vers els altres exigeix

[3] La doctrina del descobriment, originada a partir d'una butlla papal emesa pel papa Alexandre VI (4 de maig de 1493) s'ha escampat per tot el món i ha servit de diverses maneres a les Esglésies envers els descendents dels pobles indígenes i dels esclaus. Aquesta doctrina justificava la confiscació de les terres dels pobles indígenes pel fet que les potències colonitzadores havien *descobert* aquestes terres.

que ens impliquem en la *mishpat*, mot hebreu que significa "justícia reparadora", defensant aquells la veu dels quals no ha estat escoltada, desmantellant les estructures que creen i mantenen la injustícia i construint-ne de noves promovent i grarantint que cadascú rebi un tracte equitable i tingui accés als drets que li són deguts. Aquest treball s'ha d'estendre més enllà dels nostres amics, de la nostra família i de les nostres comunitats. Els cristians són cridats a anar en missió vers els altres i a escoltar els crits de tots aquells que pateixen, per tal de comprendre millor les seves sofrences i els seus traumatismes i trobar-hi una resposta. El Rev. Dr. Martin Luther King Jr. a recordat sovint que una revolta és el llenguatge dels qui no són escoltats. Quan hi ha protestes i aldarulls entre la població, sovint és perquè les veus dels revoltats no són escoltades. Si les Esglésies eleven la veu amb la dels oprimits, el seu crit de justícia serà amplificat. Nosaltres servim i estimem Déu servint-nos i estimant-nos els uns als altres en la unitat.

Protegir l'orfe, defensar la viuda

Al costat dels estrangers, la Bíblia hebraica hi reserva un lloc particular a les viudes i als orfes, que es compten entre els membres més vulnerables de la societat. A l'època d'Isaïes, quan Judà passava per un període de gran èxit econòmic, els orfes i les viudes es trobaven en una situació desesperada, ja que estaven desproveïts de protecció i del dret de posseir terres i, per tant, de la capacitat de subvenir a les seves necessitats. El profeta apel·la a la comunitat, que celebra la seva prosperitat, a no fallar en la defensa i l'alimentació dels més pobres i els més febles d'entre ells. Aquesta crida profètica ressona encara en la nostra època mentre que nosaltres ens preguntem: qui són les persones més vulnerables de la nostra societat?

Quines són les veus que no són escoltades en les nostres comunitats? Qui no és representat al voltant de la taula? Per què? Quines Esglésies i Comunitats són absents dels nostres diàlegs,

de la nostra acció comuna i de la nostra pregària per la unitat dels cristians? Mentre que nosaltres preguem tots junts durant aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians, com estem de disposats a actuar en allò que respecta a aquestes veus absents?

Conclusió

Isaïes exhorta el poble de Déu del seu temps a aprendre a fer tots junts el bé, a buscar tots junts la justícia, a socórrer tots junts els oprimits, a fer el bé a l'orfe i a prendre la defensa de les viudes tots junts. El desafiament que llança el profeta ens concerneix igualment avui. Com podem viure la nostra unitat en tant que cristians a fi d'aportar una resposta als mals i les injustícies del nostre temps? Com podem comprometre'ns al diàleg, augmentar la sensibilització, la comprensió i la nostra intuïció en relació amb les experiències viscudes pels uns i els altres?

Aquestes pregàries i aquestes trobades de cor tenen el poder de transformar-nos, individualment i col·lectivament. Estiguem oberts a la presència de Déu en totes les nostres trobades en tant que cerquem de transformar-nos, de desmantellar les estructures font d'opressió i de guarir els pecats del racisme. Tots junts, comprometem-nos en la lluita per la justícia en la nostra societat. Tots nosaltres pertanyem al Crist.

2. Les eines que aquí us oferim:

Els delegats diocesans i directors de la Comissió interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions interreligioses som conscients que, en la major part de les celebracions d'aquesta setmana de pregària, no fareu la celebració de la Paraula proposada interconfessionalment, sinó que la majoria us unireu a la pregària mitjançant la celebració eucarística. D'aquí aquests subsidis.

2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

Pel que pertoca a ***l'eucologia*** els responsables de la celebració teniu diverses opcions. Nosaltres us facilitem només una ***monició***

d'introducció inspirada en el comentari diari del text interconfessional, unes ***invocacions per a la tercera forma de l'acte penitencial*** i un ***formulari de pregària universal***. Personalitzar-ho ja depèn de la celebració de cadascú. Ni cal fer-ho servir tot, ni cal obligar-se a res del que només volen ser uns subsidis. També s'indiquen per als vuit dies les possibilitats litúrgiques opcionals i els recursos que dona el Missal. El ***"lema" diari*** pot també ajudar a orientar l'homilia en sintonia amb la pregària ecumènica.

Pel que fa al ***leccionari*** ens sembla millor respectar el ferial o santoral, ja que, sigui pel diumenge o les festes incloses dins la setmana, no sempre és possible seguir les lectures proposades a la celebració interconfessional. Val més reservar aquestes per a les celebracions de la Paraula (on es faci trobada interconfessional) o per a la pregària personal o de grup.

En tots aquests ajuts hi ha poc de creació i molt de recollit aquí o allà. Només volem fer el servei de donar veu i cor a la pregària per la unitat de les Esglésies cristianes fent que no l'abandonem per falta de mitjans. Gràcies a tots els qui hi han treballat abans que nosaltres!

Aquesta no és tampoc l'última adaptació. Cada Església local és irrepetible; té les seves festes, contextos, preocupacions. Una bona preparació ha de preveure-ho i donar-los-hi el seu propi lloc. Depèn dels responsables més immediats.

2.2. Per a les celebracions de la Paraula

En els actes de culte que no contemplin la celebració de l'Eucaristia, siguin interconfessionals, confessionals amb gent d'altres confessions o com a convidats, o simplement confessionals, es poden emprar els esquemes de la segona part amb les pregàries lletàniques de la primera. En aquestes celebracions sí que convé emprar i llegir els textos indicats per a cada dia.

Altres instruments, esquemes i textos de pregàries són al vostre abast a les delegacions diocesanes:

- ***Barcelona***: Secretariat diocesà d'Ecumenisme, c/ Sant Pau, 101 -08001 – Barcelona, Tel. 933238874 – ecumenisme@ecumenisme.cat

- ***Eivissa***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, c/Pedro Francès, 12, 2on, 07800 – Eivissa, Tel. 971312774 Fax. 971 312476 – ecumenismeivissa@obispadodeibiza.es
- ***Girona***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Pl. Vi, 2, 17004 – Girona, Tel 972412720 / ecumenisme@bisbatgirona.cat
- ***Lleida***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Carrer de Bisbe, 1, 25002 – Lleida, Tel. 973 26 86 28 Fax. 973272972 – cesca.agusti@gmail.com
- ***Mallorca***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Seminari, 4, 07001 – Mallorca, Tel. 971 71 65 92 – ecumenisme@bisbatdemallorca.com
- ***Menorca***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Ca'l Bisbe, 8, 07760 – Menorca, Tel. 971 380 343 – ecumenisme@bisbatdemenorca.org
- ***Sant Feliu de Llobregat:*** Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, c/Armenteres, 35, 08980 – Sant Feliu de Llobregat, Tel. 936327630 ecumenisme@bisbatsantfeliu.cat
- ***Tarragona***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Pla de Palau, 2, 43003 – Tarragona, Tel. 977233412 Fax. 977251847 – relacions.interconfessionals@arqtgn.cat
- ***Terrassa:*** Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Vinyals, 47, 08221–Terrassa Tel. 937337120 – delegacioecumenisme@bisbatdeterrassa.org
- ***Tortosa***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Cruera, 9, 43500 - Tortosa, Tel. 977440700 Fax. 977440378 – recepcio@bisbattortosa.org
- ***Urgell:*** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Pati de Palau,1-5, 25700 - La Seu d'Urgell (Lleida), Tel. 973350054 Fax. 973352230
- ***Vic***: Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Santa Maria, 1, 08500 – Vic, Tel. 93 883 26 55 Fax. 93 889 43 89 – vicaria-general@bisbatic.com

3. Suggeriments

3.1. Serà bo que des de les comunitats catòliques es procuri connectar amb les altres esglésies o comunitats (no catòliques) que hi ha en el territori o demarcació parroquial. És millor que aquesta visita la faci el rector o el responsable de la comunitat.

3.2. Aquesta visita pot donar la possibilitat de fer alguna celebració o acte interconfessional convidant al pastor o fidels

d'aquella església, demanant una intervenció activa. Com que la iniciativa prové de l'església catòlica s'entén que l'acte es fa en aquesta església.

3.3. Si pot ser –el més ideal– de comú acord es poden fer dos actes, un a cada lloc de culte.

3.4. Si en aquell territori parroquial hi ha més esglésies no catòliques, també caldrà posar-se en contacte. Veure les possibilitats de fer més actes o un de sol que aplegui a totes les comunitats.

3.5. Si no hi ha cap acord, els catòlics poden anar en alguns dels actes de culte de les esglésies catòliques de la demarcació. És una presència senzilla que fa apropar les dues esglésies. "Si ells no vénen, hi anem nosaltres".

3.6. Per al contingut de la celebració interconfessional, hom pot fer servir els textos oficials de la Setmana de la Unitat. Es poden triar les lectures bíbliques, utilitzant alguna de les pregàries que més s'avinguin al lema de la Setmana.

3.7. Si no es fa la celebració interconfessional, fer una celebració que segueixi la mateixa proposta del Consell Ecumènic i del Pontifici Consell Ecumènic.

3.8. En les misses, quan la normativa litúrgica ho permet, celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians. Sempre la pregària dels fidels pot ser per aquesta noble intenció. Almenys que la pregària conclusiva sigui la de proposta del Consell Ecumènic.

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme
i Relacions Interreligioses de Catalunya i les Illes

Text Bíblic per a l'any 2023

Is 1,12-18

Quan veniu a presentar-vos davant meu amb els vostres animals, no feu més que passejar-vos pels meus atris. Qui us ha demanat tot això? No porteu més ofrenes inútils: el fum dels sacrificis, el detesto. No suporto les festes de la lluna nova, ni els aplecs sagrats, ni el repòs del dissabte, perquè barregeu els maleficis amb les solemnitats. Els vostres novilunis i celebracions em fan fàstic, són per a mi una càrrega, estic cansat d'aguantar-los. Quan alceu les mans per pregar em tapo els ulls per no veure-us; ni que allargasséssiu les oracions, jo no us escoltaria, perquè teniu les mans plenes de sang. Renteu-vos, purifiqueu-vos. Traieu de davant meu les vostres accions dolentes, deixeu de fer el mal, apreneu a fer el bé, busqueu la justícia, detureu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la viuda.

Veniu després i veurem qui té raó —diu el Senyor. Tot i que els vostres pecats són com l'escarlata, es tornaran blancs com la neu; tot i ser vermells com el carmí, es tornaran com la llana.

Traducció de la Bíblia Interconfessional

I. CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia

Is 1,17

Observacions

- Durant l'Octavari sempre es poden emprar els formularis de les misses votives per la unitat dels cristians. Hi ha tres formularis i estan enriquits per una doble col·lecta i també per un prefaci propi. La Missa votiva es pot dir fins i tot en el cas que s'escaigui una memòria obligatòria.
- Litúrgicament, és preferible no trencar el cicle de les lectures del temps ordinari. Si no hi ha un motiu extraordinari, és millor usar els textos litúrgics del dia, fent referència a la intenció per la Unitat dels cristians en la monició inicial i en la Pregària dels fidels. També és recomanable fer servir alguns dies les pregàries eucarístiques de Reconciliació. El color dels ornaments litúrgics de la Missa votiva és el verd.
- És convenient recordar aquests dies els fidels els principis de l'ecumenisme segons el Concili Vaticà II. També els principis realment nous del magisteri del Papa Francesc sobre la qüestió.
- És bo que en les intercessions de Laudes i de Vespres s'afegeixi cada dia una petició per la unitat de l'Església.
- En moltes esglésies d'Europa s'encén un ciri davant de la imatge de la Mare de Déu per recordar l'octavari de pregària. Ella és la Mare de la Unitat.
- També és bo i convenient que de manera opcional es convidi a un dia de dejuni (especialment el divendres) per acompanyar la pregària insistent.

Dia Primer

Dimecres, dia 18 de gener de 2023

Apreneu a fer el bé Is 1,17

De Fèria. Avui, primer dia de l'octavari, estaria bé de celebrar la Missa per la Unitat dels Cristians amb el prefaci (*Missal Romà* p. 875).

Monició inicial

Comencem avui, germanes i germans, l'Octavari de pregària per la Unitat dels Cristians. És Déu mateix qui ens exigeix que siguem justos, però ser just no és quelcom innat perquè estem tocats pel pecat original. La nostra vida ha de ser una contínua conversió cap al bé una recerca continuada del sentit de la justícia que Déu vol que regeixi les relacions humanes. Proposem-nos d'aprofundir en el coneixement de la Sagrada Escriptura per adquirir la saviesa en sentit bíblic.

Acte penitencial

Les nostres divisions, el nostre distanciament, la mútua desconfiança, són fruit i font d'injustícia. Demanem-ne perdó.

- Del nostre distanciament, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que sou la llum que il·lumina les nostres vides, Crist tingueu pietat.
- Vós, que sou la llum que ens fa veure el camí de la vida. Senyor tingueu pietat.

Pregària Universal

Demanem al Senyor que ens ajudi a descobrir les mancances de la nostra formació i ens il·lumini per a superar-les. R/ Doneu-nos la vostra llum.

- Perquè els cristians de totes les confessions aprofundim intensament en coneixement de la Revelació. Preguem el Senyor.
- Perquè totes les comunitats locals siguem espais d'aprenentatge de la Sagrada Escriptura. Preguem el Senyor.

- Perquè fem de la Bíblia un referent privilegiat en les nostres pregàries personals i col·lectives. Preguem el Senyor.
- Perquè les associacions i altres espais ecumènics facin divulgació de la Sagrada Escriptura en els espais en què actuen. Preguem el Senyor.

Senyor Déu, il·lumineu el nostre camí amb la llum de Crist, la vostra Paraula encarnada perquè puguem avançar en el camí de la concòrdia entre totes les confessions cristianes. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia Segon

Dijous, dia 19 de gener de 2023

"El just s'alegra que es faci justícia" ***Pr 21,15***

Principat: Memòria de santa Agnès. Illes: Fèria

Al principat missa de la memòria de santa Agnès, verge i màrtir. Ales Illes, missa de la fèria. En ambdós casos es pot celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians: amb el Pref. propi (Missal Romà p. 877). En el cas que se celebri la memòria de santa Agnès es pot dir també aquest mateix prefaci.

Monició inicial

Fer justícia és causa d'alegria per al just (Pr 21,15) però la justícia no consisteix en el compliment estricte i formal de la Llei; l'inclou però ha d'anar necessàriament més enllà. En primer lloc cal buscar el bé de les persones perquè de vegades el deure de l'amor pot exigir la transgressió de la llei. Jesús els deia: "El dissabte ha estat fet per a l'home, i no l'home per al dissabte" (Mc 2,27). Demanem al Senyor que aprenguem a fer justícia per viure amb joia i sentit.

Només al principat, afegir: "Les diòcesis amb seu a Catalunya celebrem avui la memòria de la màrtir santa Agnès. Els màrtirs van estimar tant el Crist que van estimar tant els altres que van mantenir llur compromís amb la justícia i la veritat fins a la mort. Donem gràcies per llur testimoni".

Acte penitencial

Demanem perdó per haver actuat amb perspectiva legalista, en posar la llei per damunt del bé de les persones tant individualment com col·lectiva.

- Vós, que ens heu revelat que Déu és amor, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu estimat amb el mateix amor del Pare, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu manat estimar com vós ens heu estimat, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Domen gràcies a Déu, que ens ha revelat la seva justícia i supliquem-li per un tracte just entre totes les confessions cristianes. R/ Concediu-nos-ho, Senyor

- Perquè els cristians transparentem l'amor del Crist en la relació ecumènica. Preguem el Senyor.
- Perquè, fidels a l'Evangeli, siguem portadors de l'amor de Déu a una humanitat seduïda pel diner, el poder i la força bruta. Preguem el Senyor.
- Perquè Déu ens concedeixi seny per no ser complidors literals de la Llei, sinó portadors de la misericòrdia arreu. Preguem el Senyor.
- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè l'exemple de Santa Agnès ens ajudi a donar testimoni de la fe amb valentia i determinació. Preguem el Senyor.

Déu i Pare nostre, confessem davant vostre que en les relacions ecumèniques i en altres coses sovint ens deixem portar pel legalisme i deixem l'amor en segon terme; doneu-nos les mateixes entranyes de misericòrdia de Jesucrist per posar l'amor per davant de tot, pel mateix Crist Senyor nostre. Amén.

Dia tercer

Divendres, dia 20 de gener de 2023

"Què espera de tu el Senyor: practica la justícia, estima la bondat, comporta't humilment amb el teu Déu" ***Mt 2,3***

Al Principat, missa de la fèria o, no havent-hi cap impediment litúrgic, missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (*Missal Romà* p. 875). A Mallorca solemnitat de Sant Sebastià. A Menorca es pot celebrar la missa Sants Fructuós, Auguri i Eulogi o la missa per la Unitat, amb el seu prefaci (*Missal Romà* p. 875).

Monició Inicial

Al Principat: Déu ens ha ensenyat pels profetes, i sobretot, per Jesucrist, allò que és bo i ens ha demanat de fer justícia tot estimant la bondat i caminant humilment amb ell. Caminar humilment amb Déu significa caminar al costat dels altres, no pas per damunt dels altres. La humilitat és companya inseparable de bondat. Les relacions ecumèniques fructíferes només podran ser possibles si tenim actituds humils i bondadoses els uns cap als altres mútuament des de les pròpies conviccions.

A Menorca, si se celebra la memòria dels màrtirs: Sant Fructuós, quan era conduït cap al martiri, pronuncià les paraules: "*Em cal tenir al pensament l'Església catòlica, estesa d'Orient fins a Occident"*. En aquells moments l'Església era indivisa i la sol·licitud d'un pastor d'una Església particular s'estenia a tota l'Església universal. Animats amb el mateix esperit preguem per totes les comunitats cristianes del món, sense distinció de confessió. Que la visió universalista (ecumènica) del bisbe Fructuós se'ns encomani.

A Mallorca, en la celebració de Sant Sebastià: Agraïm el testimoni dels màrtirs, patrimoni comú de totes les confessions cristianes i víctimes paradigmàtiques de la injustícia humana. Que els màrtirs siguin exemple i suport del nostre propi testimoni.

Acte penitencial

Demanem perdó per no haver seguit Jesús amb els nostres pecats de supèrbia i amb la nostra manca de bondat.

- Vós, que sou benèvol i humil de cor, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu mostrat la bondat del Pare, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu manat d'actuar amb bon cor, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Invoquem ara Déu amb humilitat i confiança tal com feia Jesús. R/ Us preguem que ens escolteu.

- Per totes les Esglésies cristianes: que l'Esperit Sant les ompli de sentiments d'humilitat i bondat en la recerca de la comunió plena. Preguem el Senyor.
- Perquè tots els cristians ens sapiguem perdonar amb cor humil i bondadós les ofenses que ens hem fet al llarg de la història. Preguem el Senyor.
- Per les comunitats cristianes de les diverses confessions que viuen situacions de guerra o de persecució; que siguin arreu agents humils i bondadosos de perdó i de pau. Preguem el Senyor.
- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè siguem també nosaltres humils i bondadosos en les nostres relacions interpersonals. Preguem el Senyor.

Senyor Jesús, vós heu fet el vostre camí amb humilitat i bondat; feu que el vostre Esperit Sant ens inspiri perquè visquem amb el vostre mateix tarannà, Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Dia quart

Dissabte, dia 21 de gener de 2023

Feliços els qui ploren perquè seran consolats *Mt 5,4*

FESTA DELS SANTS FRUCTUÓS, BISBE, I AUGURI I EULOGI, DIAQUES

Al principat missa de la festa de sant Fructuós, (a l'arxidiòcesi de Tarragona, pref. propi). A les Illes missa de la memòria de Santa Agnès o missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci (Missal Romà p. 875).

Monició Inicial

Principat: Sant Fructuós, quan era conduït cap al martiri, pronuncià les paraules: "*Em cal tenir al pensament l'Església catòlica, estesa d'Orient fins a Occident".* En aquells moments l'Església era indivisa i la sol·licitud d'un pastor d'una Església particular s'estenia a tota l'Església universal. Animats amb el mateix esperit preguem per totes les comunitats cristianes del món, sense distinció de confessió. Que la visió universalista del bisbe Fructuós se'ns encomani.

A les Illes: Celebrem avui la memòria de la màrtir santa Agnès. Els màrtirs van estimar tant el Crist i els altres que van mantenir llur compromís amb la justícia i la veritat fins a la mort. Donem gràcies per llur testimoni.

Acte penitencial

Demanem perdó perquè potser tendim a buscar la comunitat-estufa, que no té present la universalitat de l'Església. Demanem perdó perquè volem ser els primers segons l'ordre d'aquest món. Demanem perdó per la tebiesa del nostre testimoni.

- Vós, que sou el més gran perquè sou el més humil, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que sou el centre de comunió de la humanitat i, en particular, de l'Església una, santa, catòlica i apostòlica, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que habiteu en el nostre cor, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem, germanes i germans, el Senyor, que va donar força als màrtirs per mantenir-se en la fe fins a donar la vida. R/. Escolteu-nos, Pare.

- Perquè tota l'Església estesa d'orient a occident retrobi la pau i la comunió, fonamentades en un sol baptisme, una sola Eucaristia i una mateixa professió de fe. Preguem el Senyor.

- Perquè els pastors de l'Església renovin aquests dies, amb fermesa i humilitat, la voluntat de trobar camins cap a la unitat dels cristians. Preguem el Senyor.
- Perquè creixin en totes les comunitats cristianes l'anhel de fraternitat i de comunió. Preguem el Senyor.
- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè donem testimoni de la fe comuna de tota l'Església amb valentia. Preguem el Senyor.

Deu i Pare nostre, El vostre fill, Jesucrist, ens ha ensenyat a buscar consol en Vós. Concediu-nos, amb la intercessió dels màrtirs, que ens mantinguem ferms en la fe i constants en el servei enmig de les adversitats. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia cinquè

Diumenge, dia 22 de gener de 2023

"Vora els rius de Babilònia ens assèiem i ploràvem d'enyorança de Sió" ***Sl 137,1***

DIUMENGE III DEL TEMPS ORDINARI
Missa del Diumenge III de durant l'any i començament de la setmana de la Bíblia.

Monició Inicial

En el món, ara més que mai, hi ha multitud de persones que es veuen obligades a viure lluny de la seva pàtria: migrants econòmics, migrants polítics i desplaçats. Els uns no veuen un futur digne en llur país, els altres han de fugir perquè la pròpia vida o la llibertat personal estan en perill i els darrers perquè les situacions de violència els han fet fugir en massa per salvar la vida. Es tracta de situacions evidents d'injustícia que exigeixen una atenció molt especial de les nostres comunitats, que es pot concretar en ajuda econòmica, acollida fraterna, denúncia profètica, pregària solidària, sense oblidar l'acció política concreta. També en això hem d'aprendre a fer el bé, hi estem obligats.

Avui comença també la setmana de la bíblia. Prenguem el compromís de conèixer-la més a fons, aprenguem a interpretar-la

críticament i compatir-la amb els germans de comunitat catòlica i amb els germans d'altres confessions cristianes. Prenguem consciència que la Sagrada Escriptura és, segurament, el nexe d'unió més potent entre tots els cristians.

Acte penitencial

Davant del Senyor reconeguem la nostra despreocupació pels migrants i desplaçats i la nostra mandra per accedir a la Bíblia i demanem-ne perdó.

- Vós, que vau ser migrant a Egipte, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que vau acollir els estrangers que us demanaven ajuda, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que sou la Paraula viva del Pare, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Jesucrist ens ha fet conèixer el ser i els designis de Déu. Preguem, germans, perquè siguem nosaltres transmissors del do rebut. R/ Escolteu-nos, Senyor.

- Per tota l'Església una, santa, catòlica i apostòlica, que sigui casa d'acollida de tots els qui han hagut de migrar. Preguem el Senyor.
- Pel bisbe de Roma i per tots els altres bisbes de l'Església catòlica, que considerin llur ministeri com un servei humil a la justícia que condueix a la pau. Preguem el Senyor.
- Pels bisbes i els dirigents de les comunitats orientals, anglicanes i evangèliques que cerquin amb sinceritat la justícia per fer més creïble l'Evangeli. Preguem el Senyor.
- Per tots els batejats, que estimem la justícia i la practiquem units els uns amb els altres arreu del món. Preguem el Senyor.
- Per nosaltres, que celebrem aquesta Eucaristia, que l'amor a la Sagrada Escriptura i el seu coneixement ens comprometi a pregar i treballar per la unitat. Preguem el Senyor.

Acolliu, Senyor, les nostres súpliques i concediu pau als nostres cors i la unitat a tots els qui creiem que el vostre Fill viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Dia sisè

Dilluns, dia 23 de gener de 2023

"Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi" ***Mt 25,40***

Missa de la memòria de Sant Ildefons o missa votiva per la unitat dels cristians. En ambdós casos es pot dir també prefaci propi de la missa per la unitat. (Missal Romà p.877).

Monició Inicial

Germans i germanes: L'evangeli de Mateu ens recorda que no podem separar el nostre amor a Déu del nostre amor pels altres. Estimem Déu quan donem de menjar als qui tenen fam, quan donem de beure als qui tenen set, quan acollim el foraster, quan vestim el que està despullat, quan visitem el malalt o el pres. Quan tenim cura *d'un d'aquests més petits* i el servim, tenim cura i servim el Crist mateix. Exercir la justícia és fer el bé. Exigir a les autoritats públiques l'exercici de la justícia és fer el bé. Fem-ho; és el nostre deure. Demanem que el Senyor ens obri els ulls per descobrir la injustícia i ens doni força per combatre-la.

Acte penitencial

Ben conscients que no som prou diligents en la defensa dels més dèbils, demanem-ne perdó.

- Vós, que ens heu fet capaços de fer el bé, Senyor, tingueu pietat
- Vós, que ens inspireu en l'exercici del bé, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que heu fet saber que fa més feliç donar que rebre, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem germanes i germans perquè tots els cristians del món ens reconeguem obligats a la promoció de la justícia social com a ciutadans del Regne de Déu, cridats a participar de la salvació de Crist i anunciar-la als qui no la coneixen. R/ Escolteu-nos, Pare.

- Perquè tots els cristians de les diverses confessions assumim el deure evangèlic d'estimar tothom, sense excepcions, preferentment els més necessitats. Preguem el Senyor.
- Perquè tots els cristians trobem maneres de col·laborar ecumènicament en la lluita pacífica per la justícia. Preguem el Senyor.
- Perquè en totes les esglésies i comunitats cristianes els respectius responsables màxims assumeixin el lideratge en la recerca de la justícia i col·laborin conjuntament en la promoció i defensa dels drets dels més necessitats. Preguem el Senyor.
- Per nosaltres, per la nostra comunitat, perquè sigui en l'entorn testimoni d'amor i justícia per ella mateixa i en col·laboració amb els germans d'altres confessions cristianes. Preguem el Senyor.

Déu compassiu i benigne, feu-nos dòcils al do de l'Esperit Sant perquè tots els qui creiem en Jesucrist tinguem seny i força en la lluita per la justícia. Pel mateix Crist Senyor nostre. Amén.

Dia setè

Dimarts, dia 24 de gener de 2023

"Derroca els poderosos del soli i exalça els humils"

Lc 1,52

SANT FRANCESC DE SALES

Missa de la memòria de Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (blanc). Es pot dir el prefaci per la unitat dels cristians, o bé, Missa votiva per la Unitat dels cristians (verd) amb el prefaci per la unitat dels cristians.

Monició Inicial

Germans i germanes: Déu és el més poderós dels poderosos; efectivament. Atenció, però, a l'aplicació de conceptes humans a Déu. El seu poder està al servei dels éssers humans, amb preferència els humils, com diu el Magnificat, i la seva força és l'amor. I és que "e*stan tan lluny els meus camins dels vostres, les vostres intencions de les meves, com el cel és lluny de la terra*" (Is 55,9)

Celebrem també avui la memòria de Sant Francesc de Sales, patró dels escriptors i dels periodistes, venerat per les Esglésies Catòlica i Anglicana; tot un signe. Deia: "*Jo he repetit ben sovint que la millor*

manera de predicar als heretges és l'amor, encara sense dir una sola paraula de refutació contra les seves doctrines". Practiquem aquest amor sense mesura amb tots els qui ens confessem cristians i amb tothom.

Acte penitencial

Reconeixem que no estimem com vol Jesús, que els cristians hem actuat amb menyspreu, fins i tot amb odi, els uns amb els altres. Demanem-ne perdó.

- Vós, que ens estimeu sense discriminar ningú, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que voleu que tots els cristians ens estimem amb un sol amor, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que voleu que siguem u, com el Pare i Vós sou u, Senyor, tingueu pietat

Pregària Universal

Ens adonem que estem molt lluny del pensament del Senyor. Que Ell mira el món amb una perspectiva ben diferent, quan no contrària, a la nostra. Demanem-li que ens capgiri el pensament i orienti la nostra acció segons el seu pensament. R/. Escolteu-nos, Pare.

- Perquè tots els cristians avancem decididament en la comprensió de la lògica de Déu. Preguem el Senyor.
- Perquè la defensa dels humils sigui per a tots els cristians una constant en les nostres relacions humanes. Preguem el Senyor.
- Perquè les nostres comunitats locals cerquin activament les comunitats cristianes no catòliques per celebrar la fe comuna en un marc de relació afectuosa i respectuosa, fruit de l'amor mutu. Preguem el Senyor.
- Perquè tothom sigui honest i veraç a l'hora d'emetre informació i responsable i exigent a l'hora de rebre'n. Preguem el Senyor.

O Déu, feu que els nostres cors s'obrin al vostre amor i a l'amor dels nostres germans i germanes cristians i de tothom. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia vuitè

Dimecres, dia 25 de gener de 2023

"Defenseu els febles i els orfes, feu justícia als pobres i als desvalguts" ***Mt 2,12***

LA CONVERSIÓ DE SANT PAU, apòstol. (Solemnitat a l'arxidiòcesi de Tarragona). Tot propi. Glòria, (blanc).

Monició Inicial

El moviment ecumènic comporta necessàriament la lluita comuna per la promoció dels pobres i desvalguts. La lluita per la justícia i la defensa dels Drets Humans ens dona l'ocasió de testimoniar units els valors de l'evangeli.

El darrer dia de l'octavari de pregària per la unitat celebrem la conversió de sant Pau, apòstol dels gentils i dels jueus de cultura grega. Després de l'experiència del seu encontre amb Jesús a les portes de Damasc, Pau es posa en moviment per dur l'evangeli a molts dels pobles que eren part de l'imperi romà. Allò era realment una "església en sortida".

Acte penitencial

Demanem perdó per les nostres actituds passives davant la injustícia i el menyspreu dels pobres, que són precisament els benaurats; per la nostra mandra a l'hora de defensar i promocionar els Drets Humans; per no ser prou "església en sortida".

- Vós, que recorríeu Palestina anunciant l'alliberament a tothom, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que perdonàreu els pecats als què confiaren en Vós, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que acollíreu tots els pobres i els humils, Senyor tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem germans estimats, perquè units a Crist, com les sarments al cep, siguem creadors de pau i justícia. R/. Escolteu-nos, Pare.

- Per l'Església de Jesucrist, una santa, catòlica i apostòlica, que, com Sant Pau, no defalleixi en el deure joiós de predicar l'evangeli. Preguem el Senyor.
- Pel papa Francesc i pels caps de totes les altres confessions cristianes, que és mantinguin en l'esforç conjunt en la defensa dels Drets Humans. Preguem el Senyor.
- Per totes les confessions cristianes i per tots els fidels, que ens esforcem a sortir a les perifèries per fer-nos eficaçment solidaris amb tots els qui sofreixen per causa de la pobresa, la marginació, la manca de treball. Preguem el Senyor.
- Per nosaltres, que avui estem aquí celebrant l'Eucaristia, perquè tinguem el desig fervent que arribi el dia en què tots els cristians compartim el mateix pa i el mateix calze. Preguem el Senyor.

Oh Pare, Vós no voleu que els vostres fills visquin indiferents a la pobresa i a tota mena de marginacions, feu que els cristians de les diferents confessions, anem els uns cap als altres a la recerca de la justícia tal com Vós la voleu. Per Crist, Senyor nostre.

II. CELEBRACIÓ ECUMÈNICA DE LA PARAULA DE DÉU

Esquema de celebració

INTRODUCCIÓ

a) **Entrada solemne** (la Bíblia encapçala la processó d'entrada — o la Creu, o una Icona— seguida de la presidència). Pot haver-hi l'acompanyament d'orgue o un cant que pot ser per ex. *Un sol Senyor, una sola fe* o també, *Glòria a Vós, oh Crist Senyor*.

b) **Salutació litúrgica**: *El Senyor sigui amb vosaltres. I amb el vostre esperit.*

c) **Acolliment**: *Germanes i germans, som aquí perquè ens urgeix la pregària de Jesús demanant al Pare que tots siguem u. Ens hi volem unir perquè ens pesa mirar la història de les divisions i errors passats i presents que han teixit les divisions entre cristians. Per això, compartint el dolor de la separació, implorant el perdó de les nostres faltes i manifestant la voluntat de treballar per la reconciliació invoquem la gràcia de Déu en uns moments de silenci.*

d) **Invocació**

- Vós heu pregat perquè siguem consagrats en la veritat, Senyor, tingueu pietat.
- Vós heu pregat que siguem preservats del Maligne, Crist, tingueu pietat.
- Vós heu pregat perquè siguem plens de la joia de l'Esperit Sant, Senyor, tingueu pietat.

e) **Col·lecta**: (la donada per al dia de la setmana) o aquesta altra:
Renoveu, Senyor, en nosaltres el do de l'Esperit Sant perquè ens purifiqui en les aigües del penediment; que ens doni un sol cor i una sola ànima per a glorificar el vostre nom i cantar la vostra misericòrdia. Obriu el nostre esperit per escoltar la vostra Paraula talment que les escriptures il·luminin plenament els nostres cors; que l'Esperit sant ens comuniqui el vostre amor i ens inspiri la pregària

d'avui pels nostres germans i germanes en la comunió de la vostra Església santa. Per nostre Senyor Jesucrist... T/ Amén.

LECTURES

Lectura profètica (A.T.)

Salm responsorial

Lectura apostòlica (N.T.)

Aclamació evangèlica

Lectura evangèlica

(si es creu oportú, abans de cada lectura pot haver-hi un interludi d'orgue)

Homilia

INTERCESSIONS

Celebrant:

Presentem la nostra pregària al Pare. Demanem especialment per la reconciliació de tots els cristians. Que ens reuneixi en un sol ramat sota el guiatge del mateix i únic Pastor, nostre Senyor Jesucrist.

Diaca:

1. Perquè els cristians de totes les confessions siguem fidels a l'Evangeli donant testimoni de Crist davant del món, (cant.) *Dominum deprecemur. R. Te rogamus, audi nos.*
2. Perquè concedeixi a les Esglésies d'enfortir i engrandir allò que les uneix i de superar allò que les separa.
3. Perquè concedeixi als qui participen en reunions de diàleg ecumènic el seu Esperit d'amor i de veritat.
4. Perquè la carta ecumènica inspiri a tots els cristians, actitud de diàleg i respecte mutu per a una més gran col·laboració de les Esglésies.
5. Perquè apunti aviat el dia en què tots puguem compartir l'únic Pa de vida i el calze d'una mateixa Eucaristia.
6. Perquè els que ens hem aplegat en pregària per la unitat ens ajudem mútuament a ser fidels a la paraula del Senyor.

Celebrant:

Escolteu, Pare, el que us demanem amb fe: concediu a tots els cristians i a tothom, el do de la reconciliació, de la unitat i de la pau. Per Jesucrist Senyor nostre.

Testimonis de cada confessió (*si n'hi ha*)

Invitació al do de pau i pregària del Parenostre

Diaca:

Germans, doneu-vos la pau amb esperit de reconciliació.

(Tot seguit tots poden cantar *Ubi caritas (On hi ha caritat i amor)*

Celebrant:

Fidels a un manament del Salvador, i seguint el seu diví mestratge, gosem dir. **Parenostre...**

Celebrant:

Perquè vostres són el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.

Tothom:

Amén.

CONCLUSIÓ

Benedicció conclusiva

C. Que el Senyor us beneeixi i us guardi. T/ *Amén.*

C. Que us faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de vosaltres.

T/ *Amén.*

C. Que giri el seu rostre envers vosaltres i us doni la seva pau.

T/ *Amén.*

Cant Final: Vós sou, Senyor, ma fortalesa.

Dia Primer

Dimecres, dia 18 de gener de 2023

"Aprendre a fer allò que és just"

Is 1,12-18	*Aprendre a fer el bé, busqueu la justícia, detureu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la vídua.*
Lc 10,25-36	*Però ell ( ) preguntà a Jesús: I qui són els altres que haig d'estimar?*

Reflexió

Segons Isaïes, Déu vol que la tribu de Judà no s'acontenti a practicar la justícia sinó que adopti el principi de fer sempre allò que és just. Déu no vol només que ens ocupem de les viudes i dels orfes sinó que fem el que és just i bo per a ells i per a tota persona que la societat ha posat al marge. En hebreu *bo* es diu *yaw-tab*. Aquest mot significa ser feliç, alegre, agradable, que fa el bé, que fa alguna cosa bona.

Ser cristià vol dir ser un deixeble. Tots els cristians es reuneixen per escoltar la Paraula de Déu, tot aprenent plegats el que significa fer el bé i qui té necessitat d'aquesta solidaritat. Mentre que la societat és cada cop més indiferent a les necessitats dels altres, nosaltres, els fills de Déu, hem d'aprendre a actuar i a defensar els nostres germans i germanes oprimits tot interpel·lant a aquells que són al poder i, quan calgui, defensant la seva causa per tal que puguin viure en pau i amb justícia. Si ho fem, farem sempre allò que és just!

El nostre compromís per erradicar el racisme i per guarir d'aquest pecat exigeix que estiguem a punt i disposats a establir llaços amb els nostres germans i germanes cristians.

Unitat dels cristians

Un home de lleis va preguntar a Jesús: *I qui són els altres que haig d'estimar?* La resposta de Jesús ens crida a mirar més enllà de les

divisions de la religió, de la tribu o de la nacionalitat per reconèixer el nostre proïsme en el necessitat. Els cristians també han de mirar més enllà d'aquestes barreres i de les divisions en el si de la família cristiana per reconèixer i estimar els seus germans i germanes en Crist.

Repte

Qui són les persones marginades o oprimides en la nostra societat? Com les Esglésies podrien caminar amb aquests germans i germanes, respondre a les seves necessitats i parlar en nom seu?

Pregària

Senyor, tu has cridat el teu poble de l'esclavatge a la llibertat. Dona'ns la força i el coratge de buscar aquells que necessiten justícia. Fes que vegem aquesta necessitat i que sapiguem oferir la nostra ajuda i, pel teu Esperit Sant, reuneix-nos en l'únic ramat de Jesucrist, el nostre pastor. Amén.

Dia Segon

Dijous, dia 19 de gener de 2023

Quan es fa justícia...

Pr 21,13-15	*El just s'alegra que es faci justícia; però això, al malfactor, li causa terror.*
Mt 23,23-25	*La justícia, l'amor i la fidelitat! Calia complir això...*

Reflexió

D'entrada el Llibre dels Proverbis es proposa de fer conèixer la saviesa i d'intruir per *procurar una formació completa que porti a ser just, recte i honrat* (1, 3). Al llarg dels seus oracles de saviesa la crida a actuar amb justícia i a cercar la rectitud és un leitmotiv constant, recordat contínuament i considerat més

acceptable als ulls de Déu que no pas el sacrifici. En una sola frase plena de seny l'orador testimonia que els justos s'alegren quan es fa justícia. Però la justícia molesta aquells que serveixen les iniquitats. Els cristians, més enllà de les seves separacions, haurien d'alegrar-se tots plegats quan es fa la justícia, i estar disposats a restar units quan aquesta justícia genera una oposició. Quan fem el que el Senyor demana i gosem buscar la justícia pot ser que ens retrobem atrapats en un remolí de resistència i d'oposició a qualsevol temptativa de millorar les coses en favor dels més vulnerables d'entre nosaltres.

Els que es beneficien dels sistemes i de les estructures sostinguts per la supremacia blanca i d'altres ideologies que són font d'opressió, com el *sistema de castes* i el patriarcat, provaran de retardar i refusar la justícia, sovint de manera violenta. Però buscar la justícia és colpejar al cor dels poders, deixar lloc per a l'ordre just i la saviesa eterna de Déu en un món massa sovint insensible al sofriment. I, tanmateix, hi ha joia en fer allò que és just. Hi ha joia en afirmar que *Black lives matter* ('les vides dels negres importen') quan hom està cercant justícia per als fills estimats de Déu que són oprimits, dominats i explotats.

Hi ha joia a buscar la reconciliació amb d'altres cristians per tal de servir millor la proclamació del Regne. Que aquesta joia es manifesti compartint les nostres experiències de la presència de Déu entre nosaltres, en els camins coneguts i desconeguts pels quals Déu camina al nostre costat vers la curació, la reconciliació i la unitat en Crist.

Unitat dels cristians

Els dirigents religiosos als quals Jesús s'adreça en el passatge de l'evangeli d'avui estan acostumats a les injustícies del món i s'hi acomoden. Estan contents de complir deures religiosos com pagar el delme de la menta, del fonoll i del comí, però negligeixen els seus deures més pesats i més inquietants que són la justícia, la misericòrdia i la fidelitat. De la mateixa manera,

els cristians s'han acostumat i s'han acomodat a les divisions que existeixen entre ells. La major part del temps nosaltres som fidels en la nostra observança religiosa, però negligim sovint l'exhortació del Senyor que vol que tots els deixebles siguin u.

Repte

Com les comunitats locals es poden sostenir mútuament per resistir a l'oposició que pot suscitar la justícia?

Pregària

Oh Déu, tu ets la font de la nostra saviesa. Concedeix-nos la saviesa i el coratge de fer justícia, de reaccionar davant d'allò que no funciona en el món i d'actuar per tornar-lo just. Concedeix-nos la saviesa i el coratge de créixer en la unitat del teu Fill, Jesucrist, que regna amb tu i amb l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

Dia tercer

Divendres, dia 20 de gener de 2023

Practica la justícia, estima la bondat, comporta't humilment

Mi 6,6-8	*Què espera de tu el Senyor: practica la justícia, estima la bondat, comporta't humilment amb el teu Déu*
Mc 10,17-31	*Mestre bo, què haig de fer per posseir la vida eterna?*

Reflexió

Nosaltres- no jo. El profeta adverteix el poble del que significa la fidelitat a l'aliança de Déu: *Què espera de* tu el *Senyor?: practicar la*

justícia, estimar la bondat i caminar humilment amb el teu Déu. En l'hebreu bíblic la justícia i la bondat (la misericòrdia) no són pas diferents o oposades l'una a l'altra. En realitat estan unides en un sol mot, *mishpat*. Déu ens ha ensenyat allò que és bo i ens ha demanat de fer justícia tot estimant la bondat i caminant humilment amb ell. Caminar humilment amb Déu significa caminar al costat dels altres; en conseqüència, no és només qüestió de l'individu: el meu caminar, el meu amor.

L'amor al qual Déu ens invita és sempre un amor que ens reuneix en la comunió: nosaltres- no jo. Aquest punt de vista marca tota la diferència amb la manera amb què nosaltres «fem la justícia». En tant que cristians, nosaltres actuem amb justícia per manifestar alguna cosa del Regne de Déu en el món i, per tant, per invitar als altres a aquest lloc on regna la bondat amorosa de Déu. En el seu Regne nosaltres som estimats tots de la mateixa manera en tant que fills de Déu, i en tant que Església de Déu som cridats a estimar-nos els uns als altres com germans i germanes i a invitar els altres a prendre part en aquest amor.

Practicar la justícia, estimar la bondat i comportar-se humilment amb Déu, crida els cristians a actuar tots junts bo i donant testimoniatge del Regne de Déu en la unitat en el si de les nostres comunitats: nosaltres- no jo.

Unitat dels cristians

«Caminar humilment» era una aposta per al jove ric que demanava a Jesús què havia de fer per posseir la vida eterna. Des de la seva joventut havia obeït tots els manaments, però a causa de la seva riquesa, no podia fer el darrer pas per unir-se als deixebles de Jesús: era presoner dels seus béns. Que n'és de difícil per a nosaltres, els cristians, de desfer-nos del que percebem com a riqueses, però que ens impedeixen d'accedir a una riquesa més gran, la que ens permetrà d'unir-nos als deixebles de Jesús en la unitat cristiana!

Repte

Com poden les nostres Esglésies respondre millor a les necessitats dels nostres germans més vulnerables? Com podem honorar cada veu en les nostres comunitats?

Pregària

Pare amorós i misericordiós, eixampla la nostra mirada per tal que puguem veure la missió que compartim amb tots els nostres germans i germanes cristians, que és la de mostrar la justícia i la bondat del teu Regne. Ajuda'ns a acollir el nostre proïsme tal com el teu Fill ens ha acollit a nosaltres. Ajuda'ns a ser més generosos tot testimoniant la gràcia que tu ens dones. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia quart

Dissabte, dia 21 de gener de 2023

Mireu els plors dels oprimits

Coh 4,1-5	*M'he adonat, a més, de l'opressió que es comet en aquest món. Els oprimits ploren i no hi ha qui els consoli; i ningú no els pot consolar, perquè la força és dels opressors.*
Mt 5,1-8	*Feliços els qui ploren, perquè seran consolats.*

Reflexió

Els oprimits ploren. Hom pot imaginar fàcilment que el narrador ha estat sovint testimoni d'aquesta mena d'atrocitats. I, tanmateix, potser és la primera vegada que veu veritablement les llàgrimes dels oprimits, que pren consciència plenament del seu dolor i de la seva subjugació. Si això és lamentable, aquesta atenció nova i aquesta nova mirada són sempre portadores de la llavor de l'esperança: potser aquesta vegada aquest testimoni farà canviar les coses, potser serà diferent.

Una dona jove ha mirat i ha vist les llàgrimes dels oprimits. El vídeo de l'assassinat de George Floyd, el maig del 2020, que ella va filmar amb el seu mòbil i que es va veure a tot el món, ha disparat una santa còlera, ja que tothom ha estat testimoni i tothom ha reconegut finalment que els afroamericans viuen des de fa segles sotmesos injustificablement per sistemes opressius en mig d'espectadors cecs i privilegiats. El reconeixement d'aquesta dolorosa realitat ha suscitat a

través del món una alenada de compassió, que havia trigat massa, sota la forma de pregàries i de manifestacions per demanar justícia.

El fet d'haver passat de la simple constatació a una visió clara i a una presa de consciència és un encoratjament per a nosaltres que som actors d'aquesta realitat sobre la terra: Déu pot fer caure les escates dels nostres ulls per testimoniar esdeveniments d'una manera nova i alliberadora. Quan aquestes escates desapareixen, l'Esperit Sant ens il·lumina i també ens dona la convicció que podem reaccionar d'una altra manera i lliurement. Una de les respostes aportades per les Esglésies i les comunitats ha estat la d'instal·lar un tendal de pregària a la plaça George Floyd, el lloc del seu assassinat. És, doncs, en la unitat que aquestes Esglésies i comunitats han ofert el seu consol als qui estaven de dol i patien l'opressió.

Unitat dels cristians

El relat de les benaurances de Mateu comença per Jesús davant la multitud. Entre aquesta gentada hi deu haver vist artesans de la pau, pobres en l'esperit, cors purs, homes i dones de dol i amb fam de justícia. En les benaurances Jesús no s'acontenta de fer esment dels combats d'aquestes persones sinó que proclama què esdevindran: seran fills de Déu i el reialme dels cels serà d'ells. En tant que cristians som cridats a prendre consciència de les santes lluites dels nostres germans i germanes en Crist.

Repte

Esteu compromesos en grups cristians que lluiten contra l'opressió en el vostre barri? Com les Esglésies de la vostra ciutat poden unir-se per manifestar millor la seva solidaritat amb els que pateixen l'opressió?

Pregària

Déu de justícia i de misericòrdia, fes caure les escates dels nostres ulls perquè puguem veure veritablement l'opressió que ens envolta. T'ho supliquem en nom de Jesús que ha vist les multituds i n'ha tingut compassió. Amén.

Dia cinquè

Diumenge, dia 22 de gener de 2023

Cantar cants del Senyor en una terra estrangera

Sl 137,1-4	*Allà volien que cantéssim els qui ens havien deportat, ens demanaven cants de festa els qui ens havien entristit: Canteu-nos algun càntic de Sió.*
Lc 23,27-31	*Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills.*

Reflexió

La lamentació del salmista es remunta a l'exili de Judà a Babilònia, però el dolor de l'exili ressona a través de tots els temps i totes les cultures. Potser el salmista ha alçat el seu plany amb els ulls girats vers el cel. Potser cada verset ha estat clamat entre sanglots amargs de pena profunda. Potser aquest poema ha estat compost tot arronsant les espatlles amb aquella resignació que només pot suscitar una existència viscuda en la injustícia i un sentiment d'impotència per canviar les coses. Sigui quina sigui la manera que aquests mots han estat pronunciats, el dolor d'aquest passatge troba ressò en el cor dels que són tractats com estrangers en d'altres països o en el seu propi país.

En aquest salm l'opressor demana de somriure i alegrar-se, de cantar les cançons d'un passat "feliç". S'adreça a persones que al llarg dels segles han estat marginades. Tant si es tracta de *minstrel shows*[4],

[4] Considerades com la primera forma original de diversió popular americana, les *minstrel shows* van veure la llum en els anys 1830. Es tractava d'una combinació de *blackface*, una forma de maquillatge teatral utilitzat principalment pels blancs, i de produccions teatrals que escenificaven de manera despectiva figures i personatges afroamericans. Malgrat això, si en els anys 1890 els artistes afroamericans «s'ennegreixen encara més», canten, ballen i discuteixen de temes provocatius com el sexe en els *minstrel shows* de color, no senten menys la responsabilitat nova de reaccionar contra els estereotips de la identitat negra, considerada risible, primitiva i excessivament sensual, i això

de danses de *geishes*[5] o d'espectacles de cowboys i d'indis del Far West[6], els opressors sovint han exigit que les persones oprimides es comportessin alegrement per assegurar la seva pròpia supervivència. El seu missatge és tan simple com cruel: les vostres cançons, les vostres cerimònies, la vostra identitat cultural, tot això que us fa únics i dignes de respecte, només està autoritzat en tant que ens és útil a nosaltres.

Aquest salm dona la paraula a tots els oprimits. Com podríem cantar el cant del Senyor mentre som estrangers en el nostre propi país. No cantem per als que ens priven de la nostra llibertat sinó per lloar Déu. Cantem perquè no estem sols, ja que Déu no ens ha abandonat mai. Cantem perquè estem envoltats d'un núvol de testimonis. Els predecessors i els sants ens inspiren. Ens encoratgen a cantar cants d'esperança, cants de llibertat, cants d'alliberament, cants que ens parlen d'una terra on un poble hi ha estat restablert.

Unitat dels cristians

L'evangeli de Lluc ens assabenta que hi ha persones, moltes de les quals són dones, que segueixen Jesús, fins i tot quan porta la seva creu al Calvari. Seguir-lo així és l'acte dels deixebles fidels. Jesús reconeix els seus combats i els sofriments que hauran de patir portant amb fe la seva pròpia creu.

Gràcies al moviment ecumènic els cristians comparteixen avui himnes, pregàries, reflexions i idees més enllà de les seves pròpies tradicions. Nosaltres els rebem d'altres cristians de comunitats diferents de la nostra com dons sortits de la fe i d'una vida de deixeble

---

els porta a evolucionar vers una presentació de si mateixos en l'escena que ve a contraprogramar els estereotips racistes i el discurs polític ambiental.

[5] La *geisha*, apareguda el segle XVII al Japó, és una "artista" encarregada de divertir amb la dansa, la música, la conversa i altres activitats com diferents cerimònies del te.

[6] Després de la batalla de Little Bighorn el 1876, Buffalo Bill Cody va fundar el Wild West Show, un espectacle itinerant presentant tot allò que és occidental, compresa una reconstrucció de la darrera batalla del general Custard. Els amerindis, que semblaven domesticats més que no pas salvatges, constituïen l'atracció principal i participaven en els espectacles mentre que el govern americà combatia encara en territori indi.

viscuda en l'amor, sovint entre dificultats. Aquests dons compartits són riqueses que cal conservar com un tresor i són testimoni de la fe cristiana que posseïm en comú.

Repte

Com evoquem les històries dels predecessors i dels sants que han viscut entre nosaltres i han elevat vers Déu càntics plens de fe i d'esperança, tot donant gràcies per l'alliberament de la captivitat?

Pregària

Oh Déu dels oprimits, obre els nostres ulls sobre el mal que continua sent infligit als nostres germans i germanes en Crist. Que el teu Esperit ens doni el coratge de cantar plegats i d'elevar les nostres veus amb aquells el sofriment dels quals no és escoltat. T'ho demanem en nom del teu Fill Jesús. Amén.

Dia sisè

Dilluns, dia 23 de gener de 2023

Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi

Ez 34,15-20	*Buscaré l'ovella perduda, recolliré l'esgarriada, embenaré la que s'havia trencat la pota i restabliré la malalta.*
Mt 25,31-40	*En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi.*

Reflexió

L'evangeli de Mateu ens recorda que no podem separar el nostre amor a Déu del nostre amor pels altres. Estimem Déu quan donem de menjar als qui tenen fam, quan donem de beure als qui tenen set, quan

acollim el foraster, quan vestim el que està despullat, quan visitem el malalt i anem cap al presoner. Quan tenim cura *d'un d'aquests més petits* i el servim, tenim cura i servim el Crist mateix.

Els anys 2020 i 2021 han posat en evidència la immensa prova que han passat els membres de la família de Déu. La pandèmia mundial de COVID-19, combinada amb les desigualtats econòmiques, educatives i ambientals, han tingut sobre nosaltres un impacte tan gran que caldran decennis per remuntar-ho. Ha mostrat el sofriment individual i col·lectiu viscut en tot el món i ha reunit els cristians en l'amor, l'empatia i la solidaritat. En aquest temps, a Minnesota, l'assassinat de George Floyd per l'agent de policia Derek Chauvin ha fet evident la persistència de la injustícia racial. El gemegar de Floyd "no puc respirar" era també el de molts éssers humans esclafats per la pandèmia i l'opressió.

Déu ens crida a honorar el caràcter sagrat i la dignitat de cada membre de la família de Déu. Tenir cura dels altres, servir-los i estimar-los no revela qui són ells sinó qui som nosaltres. En tant que cristians hem d'estar units en la nostra responsabilitat d'estimar i de tenir cura dels altres, tal com nosaltres rebem la sol·licitud i l'amor de Déu. En actuar així vivim la nostra fe comuna a través dels nostres actes al servei del món.

Unitat dels cristians

El profeta Ezequiel descriu el Senyor Déu com un pastor que reuneix el seu ramat fent revenir els que estan esgarriats i cuidant els que estan ferits. El Pare vol que el seu poble estigui unit, i ell continua realitzant aquesta unitat, d'aplegar el seu ramat, per l'acció del seu Esperit Sant. Per la pregària nosaltres ens disposem a rebre l'Esperit que restableix la unitat de tots els batejats.

Repte

En quina mesura els més petits *són invisibles per a vosaltres o per a la vostra Església? Com les nostres Esglésies poden treballar juntes per tenir cura dels* més petits *i servir-los?*

Pregària

Déu d'amor, et donem gràcies per la sol·licitud i l'amor sens fi que ens ofereixes. Ajuda'ns a cantar càntics de redempció. Obre de bat a bat els nostres cors per tal que puguem rebre el teu amor i oferir al voltant nostre la compassió al conjunt de la família humana. T'ho demanem en nom de Jesús. Amén.

Dia setè

Dimarts, dia 24 de gener de 2023

Allò que avui és així no ha de restar obligatòriament sempre així

Jb 5,11-16	*Tapa la boca a la injustícia i el dèbil recobra l'esperança*
Lc 1,46-55	*Derroca els poderosos del soli i exalta els humils*

Reflexió

Job, que tenia una vida feliç, va perdre de forma inesperada els seu bestiar i els seus servidors i va conèixer la pena cruel de veure morir tots els seus fills. Va sofrir mentalment, físicament i espiritualment. Tots nosaltres sofrim, tan si és en la nostra ment com en el nostre cos o en el nostre esperit. Ens podem allunyar de Déu i dels altres. Podem perdre l'esperança. I tanmateix, en tant que cristians, estem tots units en la convicció que Déu és amb nosaltres enmig dels nostre sofriments.

L'onze d'abril del 2021, a Minnesota, Daunte Wright, un afroamericà de vint anys, no armat, va ser mort per un policia blanc en un banal control de carreteres. Aquest incident es va produir durant el procés de DereK Chauvin per l'assassinat de George Floyd.

És fàcil de cedir a la desesperació quan ens recorden una vegada més que vivim en una societat fracturada que no reconeix, no honora i no protegeix plenament la dignitat humana i la llibertat de tots els

éssers humans. Segons el pare Bryan Massingale, eminent expert catòlic en ètica social i especialista en justícia racial, «la vida social és producte dels éssers humans. La societat en la que vivim és el resultat de tries i de decisions humanes. Això vol dir que els éssers humans poden canviar les coses. El que els éssers humans trenquen, divideixen i separen, també nosaltres ho podem curar, unir i restablir amb l'ajuda de Déu. Allò que avui és així no ha de restar obligatòriament sempre així, en això resideixen l'esperança i el repte».

En la pregària els cristians harmonitzen el seu cor amb el cor de Déu per estimar el que ell estima i estimar com ell estima. La integritat en la pregària uneix doncs els cors de tots els cristians més enllà de les seves divisions, per estimar el que Déu estima, a qui ell estima i com ell estima, i per expressar aquest amor en els nostres actes.

Unitat dels cristians

El *Magnificat* és el càntic de lloança en el qual Maria s'alegra per totes les coses que Déu fa: ell restableix la igualtat enlairant els humils, repara la injustícia donant menjar als que tenen fam i es recorda d'Israel, el seu servent. El Senyor mai no oblida les seves promeses i no abandona mai el seu poble. És fàcil de negligir o subestimar la fe d'aquells que pertanyen a d'altres comunitats cristianes, sobre tot si són petites comunitats. Però el Senyor fa del seu poble un tot, elevant els humils de manera que sigui reconegut el valor de cadascú. Nosaltres som cridats a veure les coses com ell les veu i a concedir a cadascun dels nostres germans i germanes el valor com ell els el concedeix.

Repte

Com podem unir-nos en Crist en l'esperança i la fe que Déu "taparà la boca a la injustícia"?

Pregària

Déu de l'esperança, ajuda'ns a recordar que tu ets a prop nostre quan sofrim. Ajuda'ns a encarnar l'esperança els uns pels altres quan la desesperació s'instal·la novament en el nostre cor. Concedeix-nos el do de restar adherits al teu Esperit d'amor quan tots junts treballem

per eradicar totes les formes d'opressió i d'injustícia. Dona'ns el coratge d'estimar allò que tu estimes, a qui tu estimes i com tu estimes, i d'expressar aquest amor a través dels nostres actes. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Dia vuitè

Dimecres, dia 25 de gener de 2023

La justícia que restableix la comunió

Sl 82,1-4	*Defenseu els febles i els orfes, feu justícia als pobres i als desvalguts*
Lc 18,1-8	*I Déu no farà justícia als seus elegits que clamen a ell de nit i dia?*

Reflexió

El llibre dels salms és un aplec de pregàries, de lloances, de lamentacions i de preceptes que Déu ens adreça. En el salm 82 Déu crida a una justícia que fa respectar els drets humans fonamentals que ens haurien de ser reconeguts a cadascun de nosaltres: llibertat, seguretat, dignitat, salut, igualtat i amor. El salm també fa una crida a capgirar els sistemes que engendren desigualtat i opressió, i a reparar tot el que és injust, corromput, o que contribueix a l'explotació de l'ésser humà. Aquesta és la justícia que, en tant que cristians, som cridats a promoure. Membres de la comunitat cristiana, ajuntem la nostra voluntat i les nostres accions a les de Déu que obra per la salvació de la creació. El pecat sempre és a l'arrel de la divisió, compresa la divisió entre els cristians, i la redempció sempre restableix la comunió.

Déu ens crida a encarnar la nostra fe cristiana tot actuant a partir de la veritat que diu que cada persona és preciosa, que les persones són més importants que les coses, que l'avaluació de qualsevol estructura institucional de la societat ha de fundar-se sobre l'amenaça o la millora que constitueix per a la vida i la dignitat de cada persona. Tot ésser

humà té el dret i la responsabilitat de participar en la societat, buscant tots junts el bé comú i el benestar de tots, en particular dels més humils i dels més desprotegits.

A *Jesus and the Disinberited,* el Rvd. Dr. Howard Thurman, que era el conseller espiritual del Rvd. Dr. Martin Luther King Jr., declara: Nosaltres hem de proclamar la veritat que tota vida és una i estem tots lligats els uns als altres. En conseqüència el nostre deure és treballar en favor d'una societat en la qual l'últim d'entre nosaltres pugui trobar refugi i consol. Heu de dipositar la vostra vida sobre l'altar del canvi social per tal que, allà on sigueu, el Regne de Déu sigui a prop.

Unitat dels cristians

Jesús explica la paràbola de la viuda i del jutge sense justícia per ensenyar al poble *que necessiten pregar constantment sense descoratjar-se* (Lc 18, 1). Jesús ha vençut de manera decisiva la injustícia, el pecat i la divisió, i la nostra feina, en tant que cristians, és acollir aquesta victòria primer de tot en els nostres cors a través de la pregària i després en les nostres vides per l'acció. Hem de ser capaços de no perdre mai el coratge i de continuar demanant a Déu en la pregària el do de la unitat i de manifestar aquesta unitat en les nostres vides.

Repte

En tant que poble de Déu, com són cridades les nostres Esglésies a comprometre's en favor d'una justícia que ens uneixi en les nostres accions per estimar i servir el conjunt de la família de Déu?

Pregària

Senyor Déu, tu que ets el creador i salvador de totes les coses, ensenya'ns a mirar en el nostre interior per arrelar-nos en el teu Esperit d'amor, per tal que puguem obrir-nos als altres amb saviesa i coratge triant sempre el camí de l'amor i de la justícia. T'ho demanem en nom del teu Fill, Jesucrist, en la unitat de l'Esperit Sant. Amén.

ALGUNES FITES RELLEVANTS DE LA HISTÒRIA DE LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

1740 A Escòcia, neix un moviment pentecostal que, amb ramificacions a Amèrica del Nord, invita a pregar per la renovació de la fe de totes les Esglésies.

1820 El rev. James Haldane Stewart publica *"Consells per a la unió general dels cristians fidels a la inspiració de l'Esperit"*.

1840 El rev. Ignatius Spencer, convertit al catolicisme romà, impulsa una anomenada *"Unió de pregària per la unitat"*.

1867 En la introducció a les seves resolucions, la primera assemblea de bisbes anglicans de Lambeth, insisteix sobre la pregària per la unitat.

1894 El papa Lleó XIII recomana la pràctica de l'Octavari de pregària per la unitat durant el temps de Pentecostes.

1908 Celebració de l'Octavari per la unitat de l'Església, una iniciativa del rev. Paul Wattson.

1926 El moviment Fe i Constitució inicia la publicació de "Suggeriments per a un Octavari de pregària per la unitat dels cristians".

1935 A França, l'abbé Paul Couturier promou la *"Setmana universal de pregària per la unitat dels cristians com Crist la vol i pels mitjans que ell vol"*.

1954 A Barcelona, per iniciativa del rev. Gunnar Rosendal, cristians catòlics romans i protestants comencen a reunir-se per reflexionar i pregar.

1958 A França, el Centre *"Unité chrétienne"*, de Lió, comença a redactar i difondre els textos per a la Setmana de pregària, en col·laboració amb la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies

1959 El Grup ecumènic de Barcelona promou la Setmana de pregària, amb els textos publicats pel Centre *"Unité chrétienne"*, de Lió, i al mateix temps edita *"Orientación e información ecuménica"*, la circular suprimida per l'autoritat eclesiàstica a partir del núm. 2

1963 A Salamanca, primer curs d'introducció a l'ecumenisme, a càrrec de ponents del Centre "Unité chrétienne", de Lió, i del Grup ecumènic, de Barcelona.

1964 A Jerusalem, el papa Pau VI i el patriarca Atenàgoras reciten junts la pregària de Crist *"que tots siguin u"*(Jn 17,21).

1966 La Comissió Fe i Constitució i el Secretariat per la Unitat dels Cristians (avui Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana), de l'Església Catòlica, decideixen de preparar conjuntament els textos per a la Setmana de pregària de cada any.

1968 Per primera vegada, la Setmana de pregària per la unitat dels cristians se celebra a partir dels textos de Fe i Constitució i del Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana.

1984 Amb estatuts propis, aprovats per la Generalitat de Catalunya, el Grup ecumènic de Barcelona esdevé Centre Ecumènic de Catalunya.

2000 El Centre UNESCO de Catalunya i el Centre Ecumènic de Catalunya creen l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós (AUDIR).

2004 Barcelona, celebració al Fòrum Universal de les Cultures del IV Parlament de les Religions del Món (PWR).

2004 Acord entre Fe i Constitució, del Consell Mundial de les Esglésies, i el Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana, de l'Església Catòlica, per editar i publicar conjuntament, en un mateix format, el llibret de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

2008 Celebració del centenari de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, prenent com a referent l'Octavari per la Unitat de l'Església, iniciat l'any 1908, pel rev. Paul Wattson.

2017 Commemoració del 500 aniversari de la reforma, els materials de la Setmana per la Unitat dels Cristians van ser preparats per cristians d'Alemanya.